

LA

Een fijne wijk, maar zonder hart

Bij Het Koetshuis en Basilica stond gisteren een buurthuis op wielen. Bewoners van Landgoed Driessen vertelden hoe ze hun wijk ervaren. De teneur: het is er fijn wonen, maar een hart ontbreekt.

Kees Klijn
Waalwijk

Rond een uur deze woensdagmiddag staat er een *old school* caravan bij appartementencomplex Basilica. Een rode luifel ervoor, paar grote planten, voor de deur een Perzisch tapijtje. Daarop een tafel met koffieketel, water met een smaakje, een pot vol toffees en zuurtjes.

De bewoners van de sleurhut, Maartje van der Lee en Willeke van der Doelen, zijn niet in Landgoed Driessen neergestreken om er van een korte vakantie te genieten. Als medewerkers van Buurtbinders zijn ze door de gemeente Waalwijk gevraagd om met hun buurthuis op wielen na te gaan hoe de bewoners van deze negentien jaar jonge wijk het wonen ervaren.

Veel klandizie hebben ze niet. Dat heeft ook met de samenstelling van de bewoners van Basilica te maken, vooral senioren. „Dan gaan we zelf op pad, aanbellen”, zegt Van der Lee. 's Morgens, bij gezondheidscentrum Het Koetshuis, was er aanloop genoeg. De bewoners kunnen een enquête invullen over het wel en wee van hun wijk. Een fikse tip van de sluier kan de projectleider van Buurtbinders wel oplechten. „Voor dat we die enquête, die ook online kan worden ingevuld, opstelden, hebben we 35 mensen gesproken, de doorsnee van Landgoed Driessen. De teneur is dat ze heel tevreden zijn

over de rust in de wijk, het groen. Wel missen ze een hart, een ontmoetingsplaats. Vanmorgen kregen we dat ook veel te horen. Toen hebben we vooral ouderen gesproken. Onze ervaring is dat juist die doelgroep een eigen plek in Landgoed Driessen wil.”

Slagenlandschap

Op tientallen meters wonen Hans van den Nieuwenhuizen (71) en zijn vrouw Jeane (66). Als Maartje en Willeke alles klaarzetten, komen ze uit nieuwsgierigheid even kijken. Tien jaar geleden reden ze bij toeval door Landgoed Driessen nadat ze het slagenlandschap hadden bezocht. Zij: „We zochten al langer een huis om kleiner te gaan wonen. Dit sprak ons aan. Strak, kubistisch. Nee, we hebben

er nooit spijt van gehad. Het is hier heerlijk wonen.”

Hij: „We waarderen de rust, overdag tenminste. Kinderen zijn naar school, hun ouders werken. Later in de middag is er leven in de wijk. Fijn is dat, het houdt je jong. De wijk is nog wel wat stenig, het groen moet zich nog ontwikkelen.”

Er is een discussie gevoerd over een supermarkt in Landgoed Driessen. De gemeente zette een streep door dat plan. Hans van den Nieuwenhuizen: „Nergens voor nodig, je bent binnen vijf minuten met de fiets in Kaatsheuvel.” Zorgen maakt hij zich wel over de wijk die nu 1500 woningen telt en ongeveer 3500 bewoners. „Landgoed Driessen wordt twee keer zo groot. Blijf je vasthouden aan één ontsluitingsweg, dan

▲ Jeane (2e van l.) en Hans van den Nieuwenhuizen praten Maartje van der Lee (r) en Willeke van der Doelen bij over Landgoed Driessen. FOTO MARIE-THÉRÈSE KIERKELS/BEELD WERKT

“**Wijk is nog wat stenig, groen moet zich nog ontwikkelen**

– Hans van den Nieuwenhuizen

krijg je geheid problemen. Kijk maar naar de Reeshof in Tilburg.”

Er ligt nog een hobbel in het verschiep, heeft Van der Lee vernomen van jonge ouders. „De openbare basisschool Villa Vlinderhof barst uit zijn voegen. Er worden nog maar mondjesmaat kinderen aangenomen. De ouders zijn dan aangewezen op de Koningsschool, die een heel andere signatuur heeft. Soms moeten ze uitwijken naar een school buiten de wijk.”

Vandaag en morgen staat de caravan 's morgens weer bij Het Koetshuis, 's middags bij Basilica. Op 8, 9, 10 en 11 mei komt Buurtbinders terug. „Dan later in de middag en de avond”, zegt Van der Lee. „Gaan we met een ijscokar de deuren langs, of we staan bij het voetbalveld.”